

#METLSCGEV

HET LSC GEVOEL VAN...

JOHAN DE WINTER

HIJ OPENT DE DEUR VAN ZIJN WONING AAN DE KLOOSTERHOF IN EEN KNALBLAUW POLOSHIRT MET OPDRUK J DE W LINKS EN HET LSC 1890 RECHTS. INDERDAAD, SPECIAAL VOOR DE GELEGENHEID. WANT HET GAAT TENSLOTTE OVER 'ZIJN' KLUPPIE EN DAAR PAST PASSENDE KLEDIJ BIJ. HET TEKENT DE MAN. JOHAN DE WINTER IS OOK ZO'N CLUBICOON VOOR WIE DE LIEFDE VOOR HET SPORTPARK HEEL DIEP ZIT. ZO DIEP, DAT HIJ HET AL 35 JAAR VOLHOUDT OP HET VELD VAN DE BLAUW-WITHEMDEN. JOHAN DE WINTER, HIJ MAG BIJNA MET PENSIOEN, GAAT ER EENS GOED VOOR ZITTEN.

Dat blauwe poloshirt is eigenlijk illustratief voor zijn clubliefde. Want als oud-WZS-er, want van katholieke huize, trok het fraaie blauwe shirt met witte polokraag hem naar de velden aan de andere kant van de stad, in 1980. De vijf jaren daarvoor was hij voetballer van het vierde van Wit Zwart Sneek, de club waar hij op advies van zijn moeder naar toe ging. Na vijf jaar was de koek voor Johan daar op. „Ik startte in het tweede maar kwam steeds in een lager elftal uit. Uiteindelijk kwam ik in het vierde. Ik voelde me niet meer echt gewaardeerd. De omslag kwam in de wedstrijd tegen het vijfde van LSC, op het sportpark Leeuwarderweg. We werden met 10-0 opgerold en mijn besluit stond daarna vast: ik ga naar LSC. ”

Hij maakte, plichtsgetrouw als hij is, het seizoen af, maar was dolblij toen hij zich aan de start van het nieuwe voetbalseizoen kon melden bij Jan van Gorkum en dat mooie blauwe shirt aan kon trekken. Hij kwam in het vijfde. Dat elftal was de afgelopen jaren vaak kampioen geworden. Of het aan Johan, als voetballer getypeerd als noeste werker op het middenveld, lag is niet bekend, maar het duurde nog vijf jaar voordat de champagne weer open kon. „Onder leiding van Benno Miedema werden we toen eindelijk weer eens kampioen”, glundert Johan, terwijl hij de bijbehorende foto van het dressoir haalt.

Hoewel ze er lang over moesten doen om kampioen te worden, vond Johan dat geen enkel probleem. Integendeel. Hij voelde zich snel thuis bij LSC en raakte steeds meer ingeburgerd. Als voetballer was hij lang actief en inmiddels maakte hij ook furore als grensrechter bij de C1, samen met Dick Brouwer jr. Tot zijn 43ste bleef hij actief binnen de lijnen, eerst in het vijfde, later in het zesde. Hij was ook actief als 'grens' en jeugdleider bij de A's. Met die ploeg maakte hij, samen met Sander Sliemers, een toernooi in Frankrijk mee. „Heel bijzonder. Geweldig georganiseerd door Sander en een prachtige tijd. Ik heb er heel mooie herinneringen aan.” Inmiddels is Johan de Winter al acht jaar grensrechter bij het derde. Hoe lang hij dat nog volhoudt weet hij niet. „Ik bekijk het van jaar tot jaar. Het is nu nog steeds mooi. Dus ik blijf nog even.”

De klus is echter niet de enige. Johan zet elke zondag alles klaar op het sportpark. Netten, cornervlaggen etcetera, en ruimt na afloop van de wedstrijden alles weer op. Hij haalt zelfs een bezem door de boxen.

Wat is er nu zo leuk aan LSC dat Johan er al 35 jaar actief is. Hij heeft het antwoord snel. „Het blauwe shirt”. Vooral de versie met het witte

polokraagje. Voor Johan de Winter een beeld van een klasseclub. „Daar staat LSC ook om bekend, ja. Er wordt ook wel eens lacherig over gedaan, als een soort club voor de elite. Onzin. Ik heb nooit iets gemerkt van dergelijk gedrag. Ik ben er altijd geweldig onthaald en de mensen met wie ik om ga zijn heel gewoon.”

Een van de mooiste herinneringen heeft Johan aan het 100-jarig jubileum. Hij genoot vooral van alle oude voetballers. „Die konden zo fantastisch over LSC praten. Heldenverhalen van al die oude spelers”, geniet Johan na. Hij hoopt dat het huidige jubileum weer zo'n mooie feestdag zal opleveren. „Ik kijk nu al uit naar de gesprekken.”

Johan de Winter hoort dan weliswaar nog niet echt bij de oudsten, maar hij kan zich inmiddels wel in de rij van de ereleden scharen. Op de receptie ter gelegenheid van het 125-jarig jubileum, op de aftrapdatum 4 maart jongstleden, werd hij door voorzitter Henk Douwsma vanwege zijn enorme inzet en verdienste tot erelid benoemd. Met tranen in zijn ogen onderging hij de formaliteiten.

Johan is echt zo'n man die niet bij de club is weg te denken. Zo'n icoon dat eigenlijk overal binnen de gelederen welkom is. Zo iemand die je er wel bij kunt hebben. Vandaar ook de diverse tripjes die hij altijd meemaakt. Hij ging bijvoorbeeld jaren met het vierde zeevissen, en is nu nog altijd met de Old Soldiers van het zesde op pad. „Altijd weer een feest. Daar geniet ik van”.